

Muidugi järgneb peagi krahh. Kuuldes, et keisrinna ta Ungari külaskäigul ungarlastest täitsa eemale hoitakse, et patrioote vangistatakse ja nende asemel ungarlasteks kostümeeritud balletitantsijaid keisrinnale esitletakse, loeb Sandor Metternichile keisrinna ja kogu ta saatkonna juuresolekul mõruda epistli, läheb tülli oma mõrsjaga ja oma tulevase äiaga ning ratsutab siis murtud südamega tagasi Brünni.

Kolmas vaatus. Carolina Pia auks on kuberneril lossis korraldatud suur ball. Äkki teatatakse, et on saabunud keiserlik kuller. Tal käsatakse ilmuda keisrinna ette — ja sisse astub jällegi Sandor! Ta on teel kohanud keisri kindraladjutanti, kes ühes oma sõidukiga lennanud maantee kraavi, nikastanud jala ja keisri saatetise temale andnud kohale toimetamiseks. Sel puhul õienduvad nüüd mõningad väiksed arusaamatused Sandori ja keisrinna vahel, kes kuradiratsuri vastu jälle muutub armulikuks.

Kuid peaasi on siiski, et Metternichis isasüda saab võitu riigimehest ja poliitikast: ta nõustub Leontine ja Sandori abiellumisega, mis talle on seda kergem, et Monako Karl, vaene ja kergemeelne, osutub tütrele kaunis kahtlaseks partiiks.

Rööbiti Sandori ja Leontine tõsisematlaadi armulooga areneb teine, koomilisem, Monako printsi ja Pflaidereri tütre Anina vahel; ka neist saab õnnelik paar. Ja vanast Pflaidererist saab Monako vürsti armust hertsog Turbasoo, — vürst Honorius ise leiab aga geniaalse vahendi, kuidas oma sassiläinud rahaasju saneerida: ta otsustab Monakos asutada mängupõrgu.

... mitte unustada täitesulepead
ja rõngasraamatut

Suur valik

Trükikoda „Estotrükk“, Tallinn, S. Karja 8, 1940.